جادوگر را به خاطر بسپار!

در شبی که منچستریونایتد در لیگ برتر تاریخ درست کرد، نمایش جادویی دیگری از میسون گرینوود ۱۸ ساله، شیاطین سرخ را به پیروزی رساند. اوله گونار سولشر با آرامش نسبی روی نیمکت تیمش در ویلاپارک تماشا کرد که تیمش روند شکست‌ناپذیری در مسابقات مختلف را به ۱۷ بازی رساند و نخستین تیم در تاریخ لیگ برتر شد که چهار بازی پیاپی را با اختلاف سه گل یا بیشتر می‌برد. یونایتد با سه گل به پیروزی رسید و یک بار دیگر گرینوود چهره شاخص مسابقه بود.

مربی ۴۷ ساله نروژی تلاش کرده هر گونه رابطه و مقایسه میان گرینوود و بزرگان تاریخ باشگاه پرافتخارش را انکار کند اما حالا دیگر واقعاً سخت می‌شود شباهت‌های این جوان مستعد و بهترین گلزن تمام ادوار منچستریونایتد، وین رونی را نادیده گرفت.

کلایو تایلدسلی، گزارشگر ورزشی در اکتبر ۲۰۰۲ وقتی رونی ۱۷ ساله و مهاجم اورتون در یک مسابقه به میدان رفت و داشت خودش را به عنوان ستاره جدید فوتبال انگلیس مطرح می‌کرد، گفت: «این نام را به خاطر بسپارید». گرینوود آن موقع تنها یک سال داشت و هیچ چیز درباره درخشش رونی مقابل آرسنال نمی‌دانست اما حالا بعد از نزدیک به ۱۸ سال از روی دست او نگاه کرده و دارد به عنوان بااستعدادترین بازیکن این نسل، خودش را جا می‌اندازد.

کار بدون توپ او به اندازه توانایی‌هایش در گلزنی ستودنی است و در این بازی یک بازی عالی دیگر از کسی دیدیم که جای خود را در ترکیب اصلی منچستریونایتد به شدت محکم کرده است. البته با وجود تحسین تأثیرگذاری‌اش در تیم و سرعت خوبی که دارد، این گل‌ها هستند که از بقیه متمایزش می‌کنند.

خودتان را جای مدافعی بگذارید که تلاش می‌کند مقابل او بایستد و نگذارد به هدفش برسد. شاید یک مربی از مدافع وسط تیمش خواسته باشد روی پای ضعیف‌تر گرینوود تمرکز کند اما او ضعیف‌تر ندارد. کار فوق‌العاده آنتونیو مارسیال در ساختن گل دوم یونایتد بعد از گرفتن توپ از تایرون مینگز پیش زمینه ضربه آخر عالی گرینوود بود. از بیرون محوطه جریمه با پای راستش که مثلاً قدرت چپ را ندارد، با یک موشک مهارناپذیر پیه رینا را از پا درآورد. او حالا در رقابت‌های مختلف ۱۶ گل و در لیگ ۹ گل زده است. آخرین بازیکنی که توانسته در این سن و سال به چنین آماری برسد، یک شماره ۱۰ خاص یونایتد یعنی رونی بوده.

سولشر شاید خیلی میلی به این مقایسه‌ها نداشته باشد اما دیگر چیزی برای پنهان کردن باقی نمانده. این استعداد پرورش یافته آکادمی باشگاه آنقدر پتانسیل دارد که می‌تواند سال‌ها در خط حمله یونایتد بدرخشد. گل او که در وقت‌های تلف‌شده نیمه اول به ثمر رسید، کار مسابقه‌ای را تمام کرد که شیاطین سرخ ابتدا در غلبه بر آن با مشکل مواجه شده بودند. سولشر برای چهارمین بازی پیاپی ترکیب تیمش را بدون تغییر چید، نخستین بار از نوامبر ۲۰۰۶ این اتفاق می‌افتد اما مالکیت توپ‌شان بی‌حاصل بود؛ یونایتد شباهتی به تیم هجومی بعد از شروع دوباره لیگ نداشت.

انور القاضی و داگلاس لوییز ضرباتی به سمت دروازه یونایتد زدند اما داوید دخئا به سختی نیفتاد، ضربه جک گریلیش هم به بیرون رفت. بعد هم با غافلگیرشدن پل پوگبا، ترزگه دروازه یونایتد را تهدید کرد. پنالتی بحث‌برانگیز باعث پیش افتادن یونایتد شد و برونو فرناندز هفتمین گل این فصل خود را زد. یونایتد جان گرفت و قدرتی که در نیم ساعت اول بازی خط حمله‌اش نداشت، پیدا کرد. گرینوود، مارسیال و مارکوس رشفورد با سرعت خود دروازه میزبان را هدف گرفتند تا اینکه گل دوم زده شد.

سولشر خواهد گفت به رکوردها علاقه‌ای ندارد اما پیروزی در چهار بازی پیاپی با سه گل یا بیشتر اختلاف آن هم برای تیمی که مدت‌ها به دنبال ثبات و خلاقیت بوده، دستاورد بزرگی است. پوگبا که یک بازی خوب دیگر انجام داد، گل سوم را زد، او هم از بیرون محوطه جریمه.

یونایتد بازی را تحت کنترل داشت و سولشر فرصت پیدا کرد به بازیکنان کلیدی‌اش استراحت بدهد. آرون وان بیساکا، گرینوود، مارسیال، ماتیچ و فرناندز همه در آستانه یک هفته شلوغ دیگر تعویض شدند. مربی یونایتد شاید تصمیم بگیرد در سه بازی بزرگ پیش رو تیمش را متفاوت ارنج کند اما از یک چیز مطمئن باشید، گرینوود قرار است بازیکن کلیدی باشد، این نام را به خاطر بسپار./گل

مسی و رونالدو در یک تیم؛ ممکن است؟

قرارداد مسی با بارسلونا خرداد آینده به پایان می‌رسد و بر اساس گزارش رسانه‌های اسپانیایی او از ادامه مذاکرات برای تمدید قرارداد خودداری کرده و گزینه‌های دیگر را مد نظر دارد. مسی آشکارا ناراضی است از مدیریت کلان باشگاه، از بازیکنانی که در اطرافش جذب شده‌اند و از اینکه اخباری منتشر می‌شود مبنی بر آنکه او قدرت پشت صحنه بارسلونا است و روی بیشتر تصمیم‌های عموماً ضعیف باشگاه نقش دارد.

این همه اطلاعاتی است که در حال حاضر داریم. از طرف مسی کسی در این باره اظهارنظر نکرده و تنها چیزی که از سوی باشگاه منتشر شده این است که خوسپ ماریا بارتومئو، رئیس بارسا گفته، باشگاه ملزم است که قرارداد او را تمدید کند و البته خود بازیکن هم «بارها» گفته می‌خواهد در نوکمپ از فوتبال خداحافظی کند. با این وجود، نمی‌شود از واقعیت فرار کرد که کمتر از ۱۲ ماه دیگر او بازیکن آزاد می‌شود و هنوز برای بعد از آن تعهدی ندارد و تا وقتی این تعهد وجود نداشته باشد، مشخص است که به امکان حضور در یک تیم دیگر بعد از پایان قراردادش فکر می‌کند.

با همه اینها تصور اینکه او در جای دیگری بازی کند بدون در نظرگرفتن همه عوامل دیگر سخت و سست است. این یک حقیقت است که بازیکن ۳۳ ساله از ۱۳ سالگی در بارسلونا بوده و تا به حال هرگز برای جدایی از این تیم ابراز تمایل نکرده. یا اینکه اگر بارتومئو و سایر مدیران ارشد باشگاه مشکل هستند، فرصت خوبی پیش می‌آید چون آنها در سال ۲۰۲۱ می‌روند؛ دوره ریاست او تمام می‌شود و نمی‌تواند دوباره کاندیدای ریاست شود و هر کسی جای او را بگیرد، تغییرات عمده‌ای در تیم رخ خواهد داد.

از طرف دیگر دستمزد سالانه مسی با در نظرگرفتن پاداش‌ها و حق تصویر چیزی حدود ۷۰ میلیون دلار است و او یا باید به یک کاهش اساسی دستمزد تن دهد یا می‌توانید با انگشتان یک دست، تعداد باشگاه‌هایی که توانایی جذب او را دارند، بشمارید. البته امکان جدایی او به اندازه کافی شوکه‌آور است بخصوص با توجه به اینکه بر خلاف سایر کسانی که می‌توانند لقب بهترین بازیکن تاریخ را به خود اختصاص دهند، او مثل کریستیانو رونالدو که با صدمیلیون یورو به یوونتوس رفت، او به عنوان بازیکن آزاد از تیم می‌رود.

بزرگترین عامل هم این است که مسی باید «بخواهد» این انتقال صورت بگیرد. برای کسی که دو دهه در یک باشگاه بوده و در آن تیم به همه چیز رسیده و در حال حاضر برنده توپ طلا محسوب می‌شود، واقعاً سخت است.یا باید عشقی ناگهانی به چالش‌های جدید در کشورهای ناآشنا در او به وجود آید یا بارسلونا باید چنان اوضاع آشفته‌ای داشته باشد که او در ۳۴ سالگی (سنی که یک هفته قبل از پایان قراردادش به آن می‌رسد) تحمل ماندن کنارش را نداشته باشد. هیچ سناریوی واقع‌بینانه دیگری وجود ندارد. کسی قرار نیست به بارسلونا پیشنهادی بدهد که نتوانند ردش کنند. هیچ‌کس در این باشگاه حس نمی‌کند مسی دیگر به اندازه کافی خوب نیست. هیچ‌کس نمی‌خواهد او برود. او باید خودش تصمیم بگیرد.

اما یک لحظه صبر کنید. اگر مسی این تصمیم حیرت انگیز را بگیرد، به کجا می‌رود؟ این انتخاب از روی یک دل (احتمالاً شکسته) و نه میل به رسیدن به آمار حیرت‌انگیز و حساب بانکی خارق‌العاده است. این یعنی با بازی کردن برای یک تیم با پول کمتر مشکلی ندارد اما خیلی بعید است بخواهد برای یک رقیب بارسلونا بازی کند. دیگر چه؟

انتخاب رمانتیک بازگشت به آرژانتین و بازی برای نخستین تیمش، نیوولزاولدبویز است. کمی شبیه وقتی که کارلوس توس به خانه رفت و برای بوکا جونیورز بازی کرد و قید شهرت و پول بازی برای یوونتوس را زد. شاید مسی از آنهایی است که خانه را به خاطر شهرت و ثروت ترک می‌کنند و بعد حس دلتنگی‌شان گل می‌کند. این حقیقت که کمتر از ۱۸ ماه بعد از آن جام جهانی شروع می‌شود و او می‌تواند آخرین شانسش را برای رسیدن به بزرگترین جایزه فوتبال امتحان کند، به این فرضیه قوت می‌دهد.

احتمال کمتر رمانتیک اما واقع‌بینانه‌تر این است که به لیگ آمریکا برود، شاید در اینتر میامی. یکی از مالکان این باشگاه، دیوید بکام، در سال ۲۰۰۷ به دنبال شهرت و ثروت بیشتر به لس‌آنجلس گلکسی رفت اما احتمالش کم است، آخرین بار که یک کاندیدای بهترین بازیکن تاریخ به آمریکا رفت در دهه ۷۰ بود که پله راه نیویورک کاسموس را در پیش گرفت.

قرار است جام جهانی ۲۰۲۶ در آمریکای شمالی برگزار شود و این یعنی پول بیشتری به این منطقه سرازیر می‌شود به علاوه شایعاتی درباره ادغام لیگ آمریکا و مکزیک و اینها احتمال رفتن مسی به این لیگ را بیشتر می‌کند. اما یک چیز دیگر. اگر مسی با رقیب همیشگی‌اش رونالدو هم‌تیمی شود، چه؟ اگر یک تیم خوش شانس بتواند دو تا از کاندیداهای بهترین بازیکن تاریخ را در خود جا دهد، چه می‌شود؟

رونالدو ۳۵ ساله کمتر از دو سال دیگر با یوونتوس قرارداد دارد و این امکان هم وجود دارد که او و مسی در اقدامی بی‌سابقه به عنوان رقبای همیشگی، هم‌تیمی شوند. ما درباره دو نفر حرف می‌زنیم که به همه دستاوردهای ممکن در فوتبال باشگاهی رسیده‌اند، هنرشان را تا بیکران پیش برده‌اند و مرزهای فوتبال در جهانی سازی و تجاری‌سازی را در نوردیده‌اند. جایگاهشان در تاریخ مدت‌ها قبل تثبیت شده اما آیا این می‌تواند آخرین گام آنها برای عبور از تمام رقبای آینده باشد؟

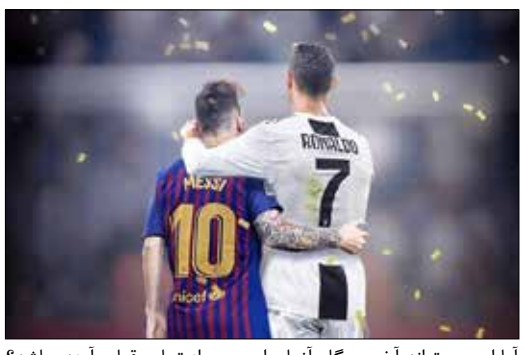

اگر مسی و رونالدو هم‌تیمی شوند، چه؟ یکی باید با کاهش قابل توجه دستمزد کنار بیاید اما داشتن دو تا از بهترین‌های تاریخ سیل درآمدهای تجاری و اسپانسرشیپ را روانه می‌کند. این اتفاق لزوماً در یوونتوس نمی‌افتد، شاید جای دیگری بروند و بازیکنان آزاد دیگری هم به آنان ملحق شوند فقط برای اینکه بگویند در یک دوره به یادماندنی هم‌تیمی لئو و کریستیانو شده‌اند.

رویایی است؟ قطعاً اما در ورزش‌های دیگر بی‌سابقه نیست. گری پیتون و کارل مالونی که در تالار افتخارات بسکتبال عضو هستند، در سال ۲۰۰۳ حاضر به کاهش دستمزد شدند تا به لس‌آنجلس لیکرز بروند و هم‌تیمی شکیل اونیل و کوبی برایانت شوند.

به واقعیت برگردید. با وجود نشانه‌های بازنشستگی مسی در تیمی غیر از بارسلونا، هر سناریو مخالفت‌هایی دارد. رفتن به نیوولز باعث می‌شود در معرض فشار متفاوتی قرار گیرد، همان که هر بار با پوشیدن پیراهن آرژانتین گریبانش را می‌گیرد. بازی در آمریکا هم سختی‌هایی دارد. آنها عاشق سلبریتی‌ها هستند مثل بکام یا زلاتان ابراهیموویچ اما مسی خجالتی است و برای زندگی خصوصی‌اش ارزش بالایی قائل است. موضوع هم تیمی شدن با رونالدو را هم نمی‌دانم از کجا شروع می‌شود.

این سناریوها مطرح می‌شود به خاطر اینکه مسی با بارسلونا زاویه پیدا کرده. اگر کسی به رفتن او فکر نمی‌کند، باشگاه می‌تواند به او تضمین بدهد. اگر این داستان‌ها واقعیت دارد و او مثل بیشتر هواداران بارسا از مدیریت باشگاه ناراضی است، تهدید به جدایی شاید تنها ابزار برای شنیده شدن صدایش باشد. این برای او اهمیت زیادی دارد چون دو، سه، پنج یا هفت سال دیگر بالاخره از فوتبال می‌رود. هر بازی که می‌گذرد، مسی یک قدم نزدیک‌تر می‌شود به لحظه‌ای که دیگر نمی‌تواند کاری که عاشقش است، انجام دهد: بازی فوتبال.

رئال شایسته قهرمانی است

رئال مادرید روز یکشنبه با پیروزی یک بر صفر مقابل اتلتیک‌بیلبائو در سن‌مامس، به هفتمین برد پیاپی خود پس از شروع مجدد رقابت‌ها دست یافت؛ کسب ۲۱ امتیازِ کامل. تیم تحت رهبری «زین‌الدین زیدان» به لَطف پنالتی دقیق «سرخیو راموس» هر سه امتیاز بازی را به اندوخته‌هایش اضافه کرد تا همچنان با چهار امتیاز برتری نسبت به بارسلونا، به صدر جدول رده‌بندی لالیگا تکیه بزند. یک پنالتی و رقم خوردنِ سومین برد متوالی یک بر صفرِ قوهای سپید. بَردی که در فاصله چهار هفته مانده تا پایان فصل جاری رقابت‌ها، کهکشانی‌ها را یک قدم دیگر به عنوان قهرمان نزدیک‌تر کرد. بعد از این پیروزی بود که سرمربی فرانسوی سفیدپوشان در مقابل خبرنگاران قرار گرفت . گفت: «این یک مسابقه با جنگندگی زیاد، شدت و ریتم بسیار بالا در زمینی بود که کار را برای هر حریفی دشوار می‌کند. این سه امتیاز بسیار مهم بود که موفق به کسبش شدیم.»

راموس پس از هدر دادن ضربه پنالتی مقابل بایرن مونیخ در نیمه‌نهایی فصل ۲۰۱۱ لیگ قهرمانان اروپا، شدیدا توسط هواداران بارسلونا مورد تمسخر قرار گرفت ولی کاپیتان رئال مادرید این روزها یک تضمین برای گل شدن توپ از روی نقطه پنالتی است. برای اثبات این ادعا کافی‌ست که به ۲۰ پنالتی آخر او نگاه بیاندازید؛ ۲۰ گل.

این مدافع باتجربه و محبوب در «سانتیاگو برنابئو» حالا بیشتر از هر زمانِ دیگری به یک مهره تاثیرگذار در ترکیب کهکشانی‌ها تبدیل شده؛ کسی که پیش از بارها به تغییر نام برنده میدان مبارزه کمک کرده و حالا شخصاً طرف پیروز را تعیین می‌کند: «من یک فرد مناسب برای چنین شرایطی هستم. از انجام این کار هیجان‌زده می‌شوم و چه بهتر اگر در همین راستا تیم محبوبم را به سه امتیاز مسابقه برسانم.»

این در شرایطی‌ست که راموس پیش از این پنالتی‌زن اول مادریدی‌ها محسوب نمی‌شد. به بیانی دقیق‌تر؛ در زمانی که «کریستیانو رونالدو» پیراهن سفید کهکشانی‌ها را بر تن می‌کرد، نوبت به سرخیو نمی‌رسید تا روی این ضربات خودی نشان دهد. در آن سال‌ها کاپیتان رئال بیشتر روی پیشروی‌های خود روی ضربات ایستگاهی هنر گلزنی خود را به نمایش می‌گذاشت اما حالا در نبود CR۷ نشان داده که یک متخصص تمام عیار است. ستاره‌ای که پس از پایان تمرینات گروهی تیم در زمین باقی می‌ماند و به تمرینات اختصاصی‌اش ادامه می‌دهد. تمریناتی که ضربات پنالتی یکی از آنهاست.

از ذکر این نکته نباید غافل شد که این برای دومین بازی پیاپی بود که رئال به لطف یک پنالتی دیرهنگام، امتیازات را به دست می‌آورد. البته تصمیمِ اعلام پنالتی در بازی یک‌شنبه به هیچ عنوان بَحث‌برانگیز نبود اما بازیکنان اتلتیک بیلبائو در خصوص تصمیماتی که در سن‌مامس گرفته شد، اعلام ناامیدی کردند. درست همانند همانند ختافه در پنجشنبه شب. تیم باسکی فکر می‌کرد که باید یک ضربه پنالتی به دست آورد چرا که راموس پای «رائول گارسیا» را در محوطه جریمه لگد کرده اما از توجه به این نکته غافل شدند – یا شاید به صورت عمدی نادیده گرفتند – که مهاجم‌شان در همان لحظه در موقعیت آفساید قرار داشته، برخورد تصادفی بود و توپ در آن زمان در نزدیکی آنها نبوده.

«ایکر مونیاین» مهاجم باشگاه اتلتیک بیلبائو بعد از پیان مسابقه یک‌شنبه به خبرنگاران گفت: «مشکل در جای دیگری‌ست؛ ما می بینیم که این تصمیمات به چه شکلی پیش می روند.VAR تمامِ صحنه‌هایی که ممکن است به نفع آنها باشد را مجدداً بررسی می‌کند اما این اتفاق حتی یک بار هم برای ما رخ نداد.»

این می‌تواند یک بحث منصفانه باشد. مخصوصاً زمانی که می‌بینیم «دنی گارسیا» صرفاً به خاطر رفتار خشن خود در تقابل با «مارسلو» با کارت زرد مواجه می‌شود. کارت زردی که بعد از بررسی VAR از جیب داور مسابقه خارج شد و مقابل چشمان هافبک ۳۰ ساله اتلتیک بیلبائو قرار گرفت. این قبیل تصمیمات باعث شده بسیاری از هواداران فوتبال – به استثنای عاشقان رئال مادرید - بر طبلِ شائبه حمایت داوران از قوهای سپید اسپانیا بیش از پیش بکوبند. با این حال زیزو از منتقدانی که می‌گویند رئال فقط به خاطر داوران برنده می‌شود، خسته شده است: «مردم باید به مادرید، بازیکنان و کسانی که بیرون زمین حضور دارند و موفقیت‌ها را در مستطیل سبز رقم می‌زنند، احترام بگذارند. سایر مسائل تنها بهانه است. رئال می‌برد چون تیم برتر است. پیروز می‌شود چون تا آخرین لحظه برای دستیابی به هدف خود تلاش می‌کند. به صدر رسیده چون با تمام وجود می‌جنگد و بهانه‌تراشی نمی‌کند.»

اما دلایل بسیاری نیز وجود دارد که بر اساس آنها باید این نظریه که رئال مادرید تنها به لطف داوران به پیروزی می‌رسد را به بایگانی بفرستید؛ به عنوان مثال به غیبت «رافائل واران» به خاطر مشکل عضلانی در ناحیه گردن که باعث نگرانی در میان بعضی از هواداران رئال شده نگاه کنید. در غیاب مدافع فرانسوی «ادر میلیتائو» در ترکیب قرار گرفت و بهترین بازی خود از زمان پیوستن به رئال از پورتو در تابستان گذشته را به نمایش گذاشت. این بازیکن برزیلی در کنار راموس در عقب زمین عالی ظاهر شد و با ثبت یک کلین‌شیت دیگر، به مادریدی‌ها اجازه داد تا با تنها یک گل، یک برتری نزدیک مقابل بیلبائو را به دست آورند و ۳ امتیاز دیگر را به حساب خود واریز کنند. درون دروازه «تیبو کورتوا» نیز دوباره عملکرد برجسته‌ای داشت و حالا به رکورد ۲۱ گلِ خورده در ۳۴ بازی در لالیگا دست یافته است. به این دو بازیکن، نام‌هایی همچون «فدریکو والورده»، «رودریگو»، «مارکو آسنسیو»، «لوکاس وازکز»، «وینیسیوس جونیور» و حتی «کریم بنزما» را نیز اضافه کنید. نام‌هایی که با حضور زیدان بهترین راندمان و عملکرد خود را در زمین مسابقه به تصویر می‌کشند و موفقیت‌های رئال را رقم می‌زنند. موفقیت‌هایی که حالا بعد از دو برد حساس مقابل ختافه و بیلبائو در آستانه تاجگذاری قرار دارند. دو برد تاثیرگذار که همانند کلیدی برای امیدهای قهرمانی رئال عمل کرده تا فتح لالیگا برای شاگردانِ زیدان کاملاً در دسترس باشد. دو بردی که باعث شده دیگر عملکرد بارسلونا در بازی‌های باقی‌مانده‌اش تاثیری در تعیین قهرمانِ این فصل لالیگا ایفا نکند.

رئالی‌ها هفته آینده در خانه مقابل آلاوس قرار می‌گیرند و پس از آن در دیداری خارج از خانه میهمان گرانادا خواهند بود. سپس یک بار دیگر در ورزشگاه «آلفردو دی‌استفانو» پا خواهند گذاشت تا از ویارئال میزبانی کنند. دیداری که شاید سوتِ پایانش، به شروع جشن قهرمانی رئال منتج شود. باید صبر کرد و دید اما شرایط هرگونه که پیش برود باید گفت رئال شایسته این قهرمانی است./سازندگی

اخبار

راموس قانون نانوشته رئال را تغییر می‌دهد

یک قانون نانوشته در رئال مادرید هست که بازیکنان بالای ۳۰ سال در پایان هر فصل و یک سال به یک سال قراردادشان را تمدید می‌کنند. اگر سرخیو راموس طبق انتظار جام قهرمانی این فصل لالیگا را بالای سر ببرد، شاید قوانین برای کاپیتان تغییر کند.

راموس در ۳۴ سالگی هیچ نشانه‌ای از افت ندارد. کمتر بازیکنی می‌تواند بعد از سه ماه بدون تمرین تیمی چنین شرایط بدنی داشته باشد. محرومیت باعث می‌شود بازی جمعه شب را از دست بدهد اما به جز آن در تمام مسابقات تا آخر فصل در ترکیب اصلی خواهد بود. او بهترین گلزن باشگاه بعد از شروع مجدد رقابت‌ها است با پنج گل در هفت برد متوالی. سه تا از گل‌های او از روی نقطه پنالتی بوده که استایل او و انتظارش برای حرکت دروازه‌بان ضربه‌اش را مهارناپذیر می‌کند. اگر دروازه‌بان به سمتی برود، به وسط می‌زند و اگر سر جایش بماند آنقدر به گوشه می‌زند که دروازه‌بان برای واکنش با کمبود وقت مواجه می‌شود. این معامله برد-برد است اگر به اندازه کافی ضربه‌تان قدرت داشته باشد. راموس حالا ۲۲ پنالتی متوالی را گل کرده از جمله آنها که در آخر بازی زده می‌شود و این کار را کسی کرده که یکی از مهم‌ترین پنالتی‌های حرفه‌اش را در سال ۲۰۱۲ از دست داد. رئال مادرید در آن فصل لالیگا را برده بود و با مربیگری ژوزه مورینیو باور داشت می‌تواند قهرمان اروپا هم بشود اما در پنالتی‌های نیمه‌نهایی مقابل بایرن‌مونیخ همانطور که مربی رئال بعدها گفت: «سه غول فوتبال، راموس، کاکا و کریستیانو رونالدو ضربات خود را خراب کردند.» راموس را بیشتر دست انداختند چون ضربه‌اش به آسمان رفت. اما واکنش او به این ناکامی و تمسخر چه بود؟ او در پنالتی‌های بعدی در یک تورنمنت بزرگ آن هم به سبک پاننکا گل زد. خودش می‌گوید بعد از شکست لیگ قهرمانان به خانه رفته و به پدر و برادرش گفته پنالتی بعدی را پاننکا می‌زند.

یورو در راه بود و شاید می‌دانست اتفاق بزرگی در راه است. قبل از تورنمنت تمرین زیادی کرد هرچند مربی تیم، ویسنته دل بوسکه به او گفت لازم نیست فکرش را مشغول این موضوع کند. در نیمه‌نهایی مقابل پرتغال با ضربه چیپ خود، روی پاتریسیو را مغلوب کرد و اسپانیا را به فینال فرستاد. در بدن پرتتوی راموس این عبارت نلسون ماندلا نقش بسته: «شکست‌ناپذیر، من ارباب سرنوشت خویشتنم» این بخشی از شخصیت او است که باعث تولد دوباره‌اش از آن پنالتی پرجنجال تا سلطان پنالتی شده است.

او تا به حال در لالیگا ۷۱ گل زده که از هر مدافع دیگری خیلی بیشتر است و با این تسلطی که در زدن پنالتی به دست آورده، چه آماری داشت اگر رونالدو این همه سال پنالتی زن اول مادرید نبود.

راموس نگران نیست و بعد از برد یکشنبه مقابل اتلتیک بیلبائو گفت: «آمار شخصی برای من اولویت ندارد. فقط می‌خواهم به تیم کمک کنم لیگ را ببرد. من اگر به دنبال افتخارات و جوایز فردی بودم، خودم را وقف تنیس می‌کردم.»

او مانند یک کاپیتان حرف می‌زند و بعد از رائول بهترین لیدر تیم بوده. مهاجم افسانه‌ای آخرین مسابقه‌اش را در سال ۲۰۱۰ انجام داد، او ۳۳ ساله بود و برای مهاجمان سخت‌تر است که در بالاترین سطح ادامه دهند. رائول به خاطر گونسالو ایگواین، کریم بنزما و رونالدو تحت فشار بود ضمن اینکه مورینیو آمده بود و قصد نداشت یک قهرمان بومی را به آن سه ترجیح دهد برای همین بارش را جمع کرد و رفت و دو فصل موفق در شالکه سپری کرد. راموس فرق دارد. رئال مدافعان میانی زیادی ندارد و پول لازم برای خریدن یک جانشین در اختیارش نیست ضمن اینکه به نظر می‌رسد در بازار فعلی در این پست قحطی آمده. راموس به رئال می‌چسبد تا وقتی بدنش اجازه دهد و در نهایت باشگاه مجبور می‌شود برای رافائل واران یک زوج بخرد اما جایگزینی راموس فرمانده خیلی سخت‌تر از راموس مدافع است.

رئال تنها دو برد و دو تساوی می‌خواهد تا از قهرمانی فصل مطمئن شود، این پنجمین قهرمانی راموس است هرچند او هنوز در جنجال‌ها هم کاپیتان تیم است. اگر کمک داور ویدئویی در بازی یکشنبه به داور خطای راموس روی رائول گارسیا در محوطه جریمه را گوشزد کرده بود، شاید خیلی از زحماتش نادیده گرفته می‌شد. در هر حال زیدان رهبر دیگری جز او در زمین ندارد. شاید راموس نتواند جام قهرمانی را بالای سر ببرد و این مراسم تا آغاز فصل آینده به تعویق بیفتد اما در عوض می‌تواند یک قرارداد جدید به دست آورد.

ستاره پرحاشیه رئال مادرید در راه لیگ برتر

لوکا یوویچ یک سال پیش و با سر و صدای فراوان از فرانکفورت راهی رئال مادرید شد و به قدری در بوندسلیگا خوب کار کرده بود که به نظر می رسید خیال کهکشانی ها برای سالها از دشتن یک مهاجم گلزن راحت باشد، اما اتفاقات به بدترین شکل ممکن برای لوکا یوویچ پیش رفت و او حالا در آستانه جدایی قرار دارد. لوکا یوویچ در طول فصل تنها دو بار برای رئال مادرید موفق به گلزنی شد و حواشی فراوان و عدم رعایت قوانین قرنطینه باعث عصبانیت مدیران این باشگاه شده است. امروز نشریه دیلی میل مدعی شد لسترسیتی به دنبال خرید لوکا یوویچ در فصل تابستان است و می خواهد با رقم ۳۱ میلیون پوند برای جذب او وارد عمل شود.برندان راجرز معتقد است لوکا یوویچ می تواند زوج خوبی برای جیمی واردی باشد و به این گلزن ۳۳ ساله برای ادامه روند درخشان فعلی کمک کند. لسترسیتی احتمالا فصل بعد در لیگ قهرمانان حاضر خواهد بود و لوکا یوویچ می تواند روزهای درخشان حضور در فرانکفورت را در این تیم انگلیسی نیز تکرار کند. پیش از این از میلان هم به عنوان یکی از مقاصد احتمالی لوکا یوویچ نام برده شده بود و به هر حال به نظر می رسد جدایی این مهاجم صربستانی در تابستان امسال از رئال مادرید قطعی باشد.

اخبار

زلزله در اینتر؛ کونته جدا خواهد شد؟

نتایج ضعیف هفته های اخیر اینتر باعث شده این تیم دیگر شانسی برای قهرمانی نداشته باشد و اخبار حاکی از احتمال جدایی کونته از این تیم است. البته اینتر در حال حاضر به دنبال قطع همکاری با کونته نیست، اما باید ابتدا تمامی نیازها و ایده های این سرمربی ایتالیایی در رابطه با ترکیب تیم، بازیکنان و روند حرکت در بازار نقل و انتقالات را جویا شود. هدف باشگاه با کونته مشترک است، اما باید مذاکراتی در مورد مسیر رسیدن به اهداف صورت گیرد و مدیران اینتر خواستار بهبود شرایط فعلی تیم هستند.

کونته نیز نسبت به آینده مطمئن نیست و هنوز نمی داند مدیران اینتر به دنبال ساختن تیمی جوان در دراز مدت هستند و یا انتظار قهرمانی زودهنگام دارند. اما توتواسپورت امروز در گزارشی مدعی شد در اگر تابستان به اندازه کافی در بازار نقل و انتقالات از اهداف کونته حمایت نشود، امکان جدایی او وجود دارد و احتمالا مکس آلگری، سرمربی ۵۰ ساله و سابق میلان و یوونتوس جانشین او خواهد شد.

مکس آلگری از زمان حضور در یوونتوس زابطه خوبی با پپ ماروتا، مدیر ورزشی فعلی اینتر دارد و در حال حاضر نیز هدایت تیمی بر عهده او نیست. اخباری در مورد سرد شدن رابطه رختکن و برخی بازیکنان با کونته منتشر شده و ممکن است دیگر حضور او در این باشگاه میسر نباشد. البته اینتر در حال حاضر قصد تغییر سرمربی را ندارد، اما اگر کونته خودش تصمیم به جدایی داشته باشد آنگاه حضور مکس الگری جدی تر دنبال خواهد شد.

ستاره ایتالیایی در آستانه انتقال به یونایتد

نتایج اخیر و درخشان اوله گونار سولسشر باعث شده مدیران یونایتد برای فصل بعد نیز به او اعتماد کنند و به نظر می رسد بر خلاف دیگر تیم ها تابستان شلوغی در انتظار یونایتد باشد. دیلی میل امروز در گزارشی مدعی شد حالا تمرکز مدیران این تیم معطوف به جذب فدریکو کیه زا از سری آ شده است. هدف اول یونایتد خرید جیدون سانچو، ستاره انگلیسی و جوان دورتموند بود، اما باشگاه آلمانی رقمی معادل ۱۰۰ میلیون پوند برای فروش سانچو طلب کرده که در شرایط فعلی پرداخت آن در توان یونایتد نیست. اوله گونار سولسشر در ماه فوریه یکی از دستیاران خود را برای تماشای بازی فدریکو کیه زا در دیدار فیورنتینا مقابل میلان به ایتالیا فرستاده بود و به نظر می رسد نمایش او مورد پسند باشگاه یونایتد قرار گرفته است.

البته جذب فدریکو کیه زا از فیورنتینا آسان نخواهد بود و مالک این باشگاه چندی قبل اعلام کرد فقط در صورت پرداخت رقم مورد نظر آنها امکان جدایی این بازیکن وجود دارد. حالا اخباری در مورد احتمال توافق ۵۰ میلیون پوندی یونایتد با فیورنتینا برای انتقال فدریکو کیه زا به لیگ برتر شنیده شده و باید دید آیا در نهایت مدیران باشگاه انگلیسی قادر به راضی کردن کمیسو، مالک متمول و امریکایی این باشگاه وجود دارد یا خیر. یوونتوس و اینتر نیز علاقمند به خرید فدریکو کیه زا در سال های اخیر بوده اند.

۳ بازی تا یک دبل تاریخی برای تیبو کورتوا

زین الدین زیدان پس از پیروزی رئال بر آلاوس به ستایش ویژه از تیبو کورتوا پرداخت و نقش او در صدرنشینی تیمش را بسیار مهم توصیف کرد. تمجید زیدان بی علت نیست چرا که گلر بلژیکی با پذیرش تنها ۱۸ گل در ۳۲ بازی و ۱۸ کلین شیت، توانسته نقش مهمی در استحکام دفاعی رئال داشته باشد.

در شروع مجدد لالیگا رئال هشت بار به میدان رفته و تنها ایبار و رئال سوسیداد توانسته اند دروازه این تیم را باز کنند. کورتوا شب گذشته برابر آلاوس توانست برای پنجمین بازی متوالی کلین شیت کند در حالی که بورکه و خوسلو دو بار به شدت دروازه او را تهدید کردند که با واکنش های خوب او همراه شد و دروازه رئال بسته ماند. کورتوا البته در دقایق ابتدایی بازی نیز خوش شانس بود که ضربه سر مهاجم آلاوس به تیر خورد و در ادامه رافا واران توپ را از روی خط برگشت داد.

پیش از بازی با آلاوس آخرین بار میکل مرینو بود که توانسته بود دقیقه ۸۴ بازی برابر سوسیداد دروازه کورتوا را باز کند. سپس برابر مایورکا، اسپانیول، ختافه و بیلبائو او ۳۶۷ دقیقه دروازه اش را بسته نگاه داشته بود و حالا با ۴۵۷ دقیقه کلین شیت، چیزی تا شکستن رکورد کلین شیت خود در رئال فاصله ندارد و اگر تا دقیقه ۷۸ بازی برابر گرانادا هم گلی دریافت نکند، به این رکورد دست خواهد یافت.

آخرین بار که رئال در شش بازی متوالی کلین شیت کرد، به فصل ۲۰۰۷ بر می‌گردد که ایکر کاسیاس توانست در شش بازی متوالی دروازه رئال را بسته نگاه دارد. بهترین رکورد رئال از این حیث به فصول ۱۹۹۷ و ۱۹۹۴ با هفت کلین شیت متوالی بر می گردد(با دروازه بانی پاکو بویو و کانیزارس و بودو ایلگنر).

تیبو کورتوا با متوسط ۰.۵۶ گل خورده در هر بازی، بهترین رکورد دروازه بانی رئال را در اختیار دارد و در مسیر دومین عنوان زاموری خود قرار گرفته است. او فصل ۲۰۱۳ با اتلتیکو توانست فاتح لالیگا شده و عنوان زامورا را کسب کند. او در ۳۴ بازی ۲۴ گل خورده بود ولی به فاصله سه هفته تا پایان لالیگا می تواند این رکورد را بهبود ببخشد. اگر کورتوا بتواند با رئال قهرمان لالیگا شود و عنوان زامورا را کسب کند، به یک دبل تاریخی دست خواهد یافت.

رکورد بهترین آمار یک دروازه بان در رئال به فصل ۱۹۶۴ بر می گردد که بتانکورت توانست متوسط ۰.۶۲ گل خورده را به جا بگذارد.